

ցաւը դադրեցաւ և վէրքը բժշկուեցաւ, մինչ օձը կը մահանար» (Աւեսարան Թովնասի ժԶ. Աւեսարան Մանկութեան ԽԳ.):

«Յետոյ Յովսէփի գործաւորներէն մէկուն տղան հիւանդացաւ և մահուան վտանգին մէջ էր: Իր մայրը որ նոր կաթ տուած էր, կուլար մեծ հեկեկանքներով, որ զրաւեցին Յիսուսի ուշադրութիւնը: Ան այս վըշտէն յուզուած՝ մօտեցաւ փոքրիկ օրհասականին եւ կուրծքին դպչելով ըսաւ. «չպիտի մեռնիս, ողջ եղիր և մնացիր մօրդ հետ»: Տղան ծիծաղելով անմիջապէս ոտք ելաւ: Եւ Յիսուս ըսաւ կնոջ. «ա՛ռ տղան, կաթ տուր անոր և յիշէ զիս»:

Այս դէպքերէն դուրս, բան մը չէր փոխեր Ս. Ընտանիքին սովորական կեանքի ընթացքը: Յիսուս կ'օգնէր իր հօրը աշխատանքներուն, մինչ Մարիամ կը զբաղէր տան գործերով, կը մանէր կամ կը հիւսէր՝ ըստ արեւելեան աւանդութեան: Այսպէս սահեցան տարիները Երուսաղէմի առաջին ճամբորդութեանէն առաջ:

Յովսէփի մահը՝ որ ժամանակ ալ տեղի ունեցաւ՝ մեծ փոփոխութիւն մը բերաւ Յիսուսի և Մարիամի կեանքին մէջ: Ապահովաբար, Փրկչին Տնօրինական գործերուն սկիզբը Յովսէփի կենդանի չէր. անոր մասին Հրեաներու լուսթիւնը ապացոյց մըն է: Բայց ե՞րբ մեռած էր՝ չենք կրնար ճշգիւ թուականը, սակայն կրնանք ընդունիլ Յիսուսի 18 տարեկան հասակին մէջ Յովսէփի մահը պատահած ըլլալու ընդհանուր կարծիքը: Ս. Եպիփան կը գրէ թէ Յովսէփի մահը պատահած է մեր Տիրոջ 12 տարեկանին, իր առաջին պաշտօնական Զատիկին: Դ. դարուն կամ ըստ ոմանց աւելի հին «Հիւսն Յովսէփի պատմութեան» հեղինակը